

„Прочее, нека чрез Него непрестанно принасяме Богу хвалебна жертва, сиреч, плода на устните; които прославят името Му. А благотворителността и щедростта не забравяйте, защото такива жертви са благоугодни Богу“.

(Послание до Евреите 13:15,16)

Премъдрият апостол Павел съветва неукрепналите във вярата християни чрез всяка своя дума да прославят името на Бога. Безспорно ние правим това на първо място чрез богослужението. Но нима само в храма трябва да славим името господне? Съвсем не! Ако сме истински християни, то тогава всяка наша мисъл и всяко дело трябва да са в прослава на Всеподателя Бога и на нашия Спасител Христос.

А кое е най-красивото славословие: „плода на устните, които прославят името Му“? Нима това не е християнската поезия?

Ето, че горният перикоп доста добре описва момента, в който и аз трябваше да събера средства за издаването на тази книга с песни за възхвала на Бога. И точно тук искам да изкажа **благодарност на всички**, които щедро се отзоваха! Те също прославиха Бога и Бог знае техните имена! Той ще приеме жертвите им и ще ги възнагради богато с невещественитe Си дарове!

КЛЄПАЛОТО БИЄ • АНТОЛОГИЯ НА БЪЛГАРСКАТА ХРИСТИЯНСКА ПОЄЗИЯ • I том
Събрал и наредил свещ. Лъчезар Лазаров

Събрал и наредил свещ. Лъчезар Лазаров

КЛЄПАЛОТО БИЄ

АНТОЛОГИЯ НА БЪЛГАРСКАТА ХРИСТИЯНСКА ПОЄЗИЯ

I том